

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.7.2021
COM(2021) 564 final

ANNEXES 1 to 5

BILAG

til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en CO2-grænsetilpasningsmekanisme

{SEC(2021) 564 final} - {SWD(2021) 643 final} - {SWD(2021) 644 final} -
{SWD(2021) 647 final}

BILAG I
Liste over varer og drivhusgasser

1. Med henblik på identifikation af varer finder denne forordning anvendelse på varer, der er opført i følgende sektorer, som i øjeblikket henhører under de koder i den kombinerede nomenklatur ("KN"), der er anført nedenfor, og som er dem, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽¹⁾.
2. I denne forordning forstås ved drivhusgasser for varer, der falder ind under nedenstående sektorer, de drivhusgasser, der er anført nedenfor for hver varetype.

Cement

KN-kode	Drivhusgas
2523 10 00 — Cementklinker	Kuldioxid
2523 21 00 — Hvid portlandcement, også kunstigt farvet	Kuldioxid
2523 29 00 — Anden portlandcement	Kuldioxid
2523 90 00 — Anden hydraulisk cement	Kuldioxid

Elektricitet

KN-kode	Drivhusgas
2716 00 00 — Elektrisk energi	Kuldioxid

Gødningsstoffer

KN-kode	Drivhusgas
2808 00 00 — Salpetersyre, nitrersyrer	Kuldioxid og dinitrogenoxid
2814 — Ammoniak, vandfri eller i vandig opløsning	Kuldioxid
2834 21 00 — Nitrater af kalium	Kuldioxid og dinitrogenoxid
3102 — Kvælstofholdige gødningsstoffer, mineralske eller kemiske	Kuldioxid og dinitrogenoxid
3105 — Mineralske eller kemiske gødningsstoffer indeholdende to eller tre af gødningselementerne nitrogen, phosphor og kalium, andre gødningsstoffer, Varer henhørende under dette kapitel, i form af tabletter eller lignende eller i pakninger af bruttovægt 10 kg og derunder - Undtaget: 3105 60 00 — Mineralske eller kemiske gødningsstoffer indeholdende de to gødningselementer phosphor og kalium	Kuldioxid og dinitrogenoxid

¹ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

Jern og stål

KN-kode	Drivhusgas
72 — Jern og stål Undtaget: 7202 — Ferrolegeringer 7204 — Affald og skrot af jern og stål, støbeblokke af omsmeltet jern- og stålaffald	Kuldioxid
7301— Spunsvæggjern af jern og stål, også med borede eller lokkede huller eller sammensatte, svejsede profiler, af jern og stål	Kuldioxid
7302 — Følgende materiel til jernbaner og sporveje, af jern og stål: skinner, kontraskinner og tandhjulsskinner, tunger, krydsninger, trækstænger og andet materiel til sporskifter, sveller, skinnelasker, skinnestole, kiler til skinnestole, underlagsplader, klemplader, langplader, sporstænger og andet specielt materiel til samling eller befæstelse af skinner	Kuldioxid
7303 00 — Rør og hule profiler, af støbejern	Kuldioxid
7304 — Rør og hule profiler, sømløse, af jern (undtagen støbejern) eller stål	Kuldioxid
7305 — Andre rør (f.eks. svejsede, nittede eller på lignende måde lukkede), med cirkulært tværsnit, med udvendig diameter på over 406,4 mm, af jern og stål	Kuldioxid
7306 — Andre rør og hule profiler (f.eks. svejsede, nittede eller på lignende måde lukkede eller kun med sammensluttede kanter), af jern og stål	Kuldioxid
7307 — Rørfittings af jern og stål (fx samleled, rørknæ, muffe)	Kuldioxid
7308 — Konstruktioner (undtagen præfabrikerede bygninger henhørende under pos. 9406) og dele til konstruktioner (f.eks. broer og brosektioner, sluseporte, tårne, gittermaster, tage, tagkonstruktioner, døre, vinduer og rammer dertil samt dørtærskler, skodder, rækværker, søjler og piller), af jern og stål, plader, stænger, profiler, rør og lign, af jern og stål, forarbejdet til brug i konstruktioner	Kuldioxid
7309 — Tanke, kar og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af jern og stål, med et rumindhold på over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til	Kuldioxid

opvarmning eller afkøling	
7310 — Tanke, fæde, tromler, dunke, dåser og lignende beholdere til ethvert materiale (undtagen beholdere til komprimerede eller flydende gasser), af jern og stål, med et rumindhold på ikke over 300 liter, også varmeisolerede eller med indvendig beklædning, men uden mekanisk udstyr og uden udstyr til opvarmning eller afkøling	Kuldioxid
7311 — Beholdere til komprimerede eller flydende gasser, af jern og stål	Kuldioxid

Aluminium

KN-kode	Drivhusgas
7601 — Aluminium, ubearbejdet	Kuldioxid og perfluorcarboner
7603 — Pulver og flager, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7604 — Stænger og profiler, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7605 — Tråd, af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7606 — Plader og bånd, af aluminium, med en tykkelse på over 0,2 mm	Kuldioxid og perfluorcarboner
7607 — Folie af aluminium, med en tykkelse (uden underlag) på ikke over 0,2 mm, også med påtryk eller med underlag af papir, pap, plast og lignende materialer	Kuldioxid og perfluorcarboner
7608 — Rør af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner
7609 00 00 — Rørfittings (f.eks. samleled, rørknæ, muffer), af aluminium	Kuldioxid og perfluorcarboner

BILAG II
Lande og områder, der ikke er omfattet af denne forordning

1. DEL A — LANDE OG OMRÅDER, DER IKKE ER OMFATTET AF DENNE FORORDNING

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer med oprindelse i følgende lande:

- Island
- Liechtenstein
- Norge
- Schweiz

Denne forordning finder ikke anvendelse på varer med oprindelse i følgende områder:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

**2. DEL B — LANDE OG OMRÅDER, DER IKKE ER OMFATTET AF DENNE FORORDNING,
FOR SÅ VIDT ANGÅR IMPORT AF ELEKTRICITET TIL UNIONENS TOLDOMRÅDE**

[I øjeblikket tom]

BILAG III

Metoder til beregning af indlejrede emissioner

1. DEFINITIONER

I dette bilag og i bilag IV forstås ved:

- (a) "simple varer": varer, der er fremstillet i en produktionsproces, som udelukkende kræver materialer og brændsler, og som ikke har nogen indlejrede emissioner
- (b) "komplekse varer": varer, der kræver input af andre simple varer i produktionsprocessen
- (c) "specifikke indlejrede emissioner": de indlejrede emissioner i et ton varer udtrykt i ton CO₂e-emissioner pr. ton varer
- (d) "CO₂-emissionsfaktor": det vægtede gennemsnit af CO₂-intensiteten af elektricitet produceret på grundlag af fossile brændsler i et geografisk område. CO₂-emissionsfaktoren er resultatet af opdelingen af energisektorens CO₂-emissionsdata divideret med brutto-elproduktionen på basis af fossile brændsler. Det udtrykkes i ton CO₂ pr. megawatttime
- (e) "energiforsyningsaftale": en kontrakt, i henhold til hvilken en person indvilliger i at købe elektricitet direkte fra en elproducent
- (f) "transmissionssystemoperatør": en operatør som defineret i artikel 2, stk. 35, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU ⁽²⁾.

2. BESTEMMELSE AF FAKTISKE DIREKTE INDLEJREDE EMISSIONER FOR SIMPLE VARER

Ved bestemmelse af de specifikke faktiske indlejrede emissioner for simple varer, der produceres i et givet anlæg, medregnes kun direkte emissioner. Til dette formål anvendes følgende ligning:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

Hvor SEE_g er de specifikke indlejrede emissioner for varer *g* i form af CO₂e pr. ton, AttrEm_g er de tilskrevne emissioner for varer *g*, og AL_g er aktivitetsniveauet for varerne. Aktivitetsniveauet er mængden af varer, der er produceret i rapporteringsperioden i det pågældende anlæg.

"Tilskrevne emissioner": den del af anlæggets direkte emissioner i rapporteringsperioden, der skyldes produktionsprocessen, og som resulterer i varer *g*, ved anvendelse af systemgrænserne for processen som defineret i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 7, stk. 6. De tilskrevne emissioner beregnes ved hjælp af følgende ligning:

$$AttrEm_g = DirEm$$

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

Hvor DirEm er de direkte emissioner fra produktionsprocessen, udtrykt i ton CO₂e, inden for de systemgrænser, der er omhandlet i gennemførelsesretsakten i henhold til artikel 7, stk. 6.

3. BESTEMMELSE AF FAKTISKE DIREKTE INDLEJREDE EMISSIONER FOR KOMPLEKSE VARER

Ved bestemmelse af de specifikke faktiske indlejrede emissioner for komplekse varer, der produceres i et givet anlæg, medregnes kun direkte emissioner. I dette tilfælde anvendes følgende ligning:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

Hvor AttrEm_g er de tildelte emissioner for varer *g*, og AL_g er aktivitetsniveauet for varerne, idet sidstnævnte er mængden af varer, der er produceret i rapporteringsperioden i det pågældende anlæg, og EE_{ImpMat} er de indlejrede emissioner fra de inputmaterialer (prækursorer), der forbruges i produktionsprocessen. Kun inputmaterialer, der er opført som relevante for produktionsprocessens systemgrænser som angivet i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 6, skal tages i betragtning. De relevante EE_{ImpMat} beregnes som følger:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

Hvor M_i er massen af inputmateriale *i* anvendt i produktionsprocessen, og SEE_i de specifikke indlejrede emissioner for inputmaterialet. For SEE_i anvender operatøren af anlægget værdien af emissioner fra det anlæg, hvor inputmaterialet er produceret, forudsat at anlæggets data kan måles på passende vis.

4. FASTSÆTTELSE AF STANDARDVÆRDIER, JF. ARTIKEL 7, STK. 2 OG 3

Hvis de faktiske overvågningsdata vedrørende direkte emissioner i henhold til punkt 2 og 3 ikke kan fremlægges på passende vis, anvendes en standardværdi.

Til bestemmelse af standardværdier anvendes kun faktiske værdier til bestemmelse af indlejrede emissioner. Hvis der ikke foreligger faktiske data, kan der anvendes litteraturværdier. Kommissionen offentliggør retningslinjer for den tilgang, der anvendes til at korrigere for spildgasser eller drivhusgasser, der anvendes som procesinput, inden den indsamler de data, der er nødvendige for at fastlægge de relevante standardværdier for hver type varer, der er opført i bilag I. Standardværdierne fastsættes på grundlag af de bedste tilgængelige data. De revideres regelmæssigt ved hjælp af gennemførelsesretsakter på grundlag af de mest ajourførte og pålidelige oplysninger, herunder på grundlag af oplysninger fra et tredjeland eller en gruppe af tredjelande.

4.1. Standardværdier, jf. artikel 7, stk. 2

Hvis de faktiske emissioner ikke i tilstrækkelig grad kan bestemmes af den godkendte klarer, anvendes standardværdier. Disse værdier fastsættes som den gennemsnitlige emissionsintensitet for hvert eksportland og for hver af de varer, der er opført i bilag I, bortset fra elektricitet, forhøjet med et tillæg, som fastsættes i gennemførelsesretsakterne til denne forordning. Når pålidelige data for eksportlandet ikke kan anvendes for en varetype, baseres

standardværdierne på den gennemsnitlige emissionsintensitet for de 10 % EU-anlæg, der præsterer dårligst for den pågældende type varer.

4.2. Standardværdier for importeret elektricitet i artikel 7, stk. 3

Standardværdierne for importeret elektricitet fastsættes enten på grundlag af specifikke standardværdier for et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland, eller, hvis disse værdier ikke foreligger, på grundlag af EU-standardværdier for lignende elproduktion i EU, jf. punkt 4.2.2.

4.2.1. Specifikke standardværdier for et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland

Specifikke standardværdier baseres på de bedste data, som Kommissionen råder over, og som fastsætter den gennemsnitlige CO₂-emissionsfaktor i ton CO₂ pr. megawatttime for prisfastsættelseskilder i tredjelandet, gruppen af tredjelande eller regionen i et tredjeland.

Hvis der er fastsat specifikke standardværdier for et tredjeland, en gruppe af tredjelande eller en region i et tredjeland, og elektricitet importeres fra et andet tredjeland eller en anden region til tredjelandet eller en anden gruppe af tredjelande eller en anden region i et tredjeland med henblik på at blive genudført til Unionen, anvendes den samme specifikke standardværdi ikke.

4.2.2. Alternative standardværdier

Hvis der ikke er fastsat nogen specifik standardværdi for et tredjeland, en gruppe tredjelande eller en region i et tredjeland, skal standardværdien for elektricitet repræsentere CO₂-emissionsfaktoren i EU i ton CO₂ pr. megawatttime. Det betyder det vægtede gennemsnit af CO₂-intensiteten for elektricitet produceret på grundlag af fossile brændsler i EU. Vægtningen afspejler produktionsmikset af de fossile brændsler i EU. CO₂-faktoren er det resultat, der fremkommer ved at dividere CO₂-emissionsdataene i energiindustrien med brutto-elproduktionen på basis af fossile brændsler i megawatttimer.

Når autoriserede klarerere af varer med oprindelse i et tredjeland eller i en gruppe tredjelande, der har en betydelig udveksling af elektricitet med EU, på grundlag af pålidelige data kan påvise, at den gennemsnitlige CO₂-emissionsfaktor for prissætningskilder i det pågældende tredjeland eller den pågældende gruppe af tredjelande er lavere end den i EU fastsatte eller lavere end den specifikke standardværdi, fastsættes der en alternativ standardværdi baseret på denne gennemsnitlige CO₂e-emissionsfaktor for det pågældende land eller den pågældende gruppe af lande.

Hvis der er fastsat alternative standardværdier for et tredjeland eller en region i et tredjeland eller en gruppe af tredjelande eller regioner i tredjelande, og elektricitet importeres fra et andet tredjeland eller fra en anden region i et tredjeland eller en anden gruppe af tredjelande eller regioner i tredjelande til det tredjeland, der er omfattet af den alternative standardværdi, må den samme alternative standardværdi ikke anvendes.

5. BETINGELSER FOR ANVENDELSE AF FAKTISKE INDLEJREDE EMISSIONER I ELEKTRICITET

En godkendt klarerere kan kræve, at de faktiske indlejrede emissioner anvendes i stedet for standardværdier til den beregning, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, hvis følgende kumulative kriterier er opfyldt:

- (a) Den autoriserede klarer har indgået en elkøbsaftale med en elproducent i et tredjeland om en mængde elektricitet, der svarer til den mængde, for hvilken der anmodes om anvendelse af en bestemt værdi.
- (b) Det anlæg, der producerer elektricitet, er enten direkte tilsluttet EU's transmissionssystem, eller det kan påvises, at der på eksporttidspunktet ikke var nogen fysisk overbelastning af nettet på noget punkt i nettet mellem anlægget og EU's transmissionssystem.
- (c) En elektricitetsmængde, der svarer til den elektricitet, for hvilken der ansøges om anvendelse af faktiske indlejrede emissioner, er blevet fast nomineret til den tildelte sammenkoblingskapacitet af alle ansvarlige transmissionssystemoperatører i oprindelseslandet, bestemmelseslandet og, hvis det er relevant, hvert enkelt transitland, og den nominerede kapacitet og produktionen af elektricitet fra det i litra b) omhandlede anlæg vedrører samme tidsrum, som ikke må være længere end en time.
- (d) Opfyldelsen af ovennævnte kriterier certificeres af en akkrediteret verifikator. Verifikatoren skal mindst én gang om måneden modtage foreløbige rapporter, der viser, hvordan ovennævnte kriterier er opfyldt.

6. TILPASNING AF STANDARDVÆRDIER BASERET PÅ REGIONSSPECIFIKKE KARAKTERISTIKA

Standardværdierne kan tilpasses bestemte områder, regioner i lande, hvor der er særlige karakteristika med hensyn til objektive faktorer såsom geografi, naturressourcer, markedsforhold, energimiks eller industriproduktion. Når data, der er tilpasset disse specifikke lokale karakteristika, er tilgængelige og kan definere mere målrettede standardværdier, kan sidstnævnte anvendes i stedet for standardværdier baseret på EU-anlæg.

Hvis klarerere af varer med oprindelse i et tredjeland eller en gruppe af tredjelande på grundlag af pålidelige data kan påvise, at den alternative områdespecifikke tilpasning af standardværdierne er lavere end de standardværdier, som Kommissionen har fastsat, kan førstnævnte anvendes.

BILAG IV

Bogføringskrav for data, der anvendes til beregning af indlejrede emissioner

1. MINIMUMSOPLYSNINGER, SOM EN GODKENDT KLARERER SKAL OPBEVARE FOR IMPORTEREDE VARER:

1. Oplysninger til identifikation af den godkendte klarerer:
 - (a) navn
 - (b) den entydige identifikator, der er tildelt af den kompetente nationale myndighed
2. Oplysninger om importerede varer:
 - (a) type og mængde af hver varetype
 - (b) oprindelsesland
 - (c) faktiske emissioner eller standardværdier.

2. MINIMUMSOPLYSNINGER, SOM EN GODKENDT KLARERER SKAL OPBEVARE FOR INDLEJREDE EMISSIONER I IMPORTEREDE VARER BASERET PÅ FAKTISKE EMISSIONER

For hver type varer, som denne forordning finder anvendelse på, skal følgende yderligere oplysninger opbevares:

- (a) identifikation af det anlæg, hvor varerne er fremstillet
- (b) kontaktoplysninger for operatøren af det anlæg, hvor varerne er fremstillet
- (c) rapporten om verificerede emissioner, herunder data vedrørende de indlejrede emissioner for hver type deklarerede varer, jf. bilag V
- (d) varernes specifikke indbyggede emissioner.

BILAG V
Verifikationsprincipper og indholdet af en verifikationsrapport

1. VERIFIKATIONSPRINCIPPER

Følgende principper gælder for den verifikation, der anmodes om i henhold til artikel 8:

- (a) Verifikatorer skal udføre verifikationer med en holdning præget af professionel skepsis.
- (b) En emissionsrapport betragtes kun som verificeret og egnet til formålet, hvis verifikatoren med rimelig sikkerhed finder, at rapporten er fri for væsentlige ukorrekte angivelser og væsentlige afvigelser med hensyn til beregningsreglerne i bilag III.
- (c) Verifikatorens anlægsbesøg er obligatoriske, medmindre specifikke kriterier for at give afkald på anlægsbesøget er opfyldt.
- (d) For at afgøre, om ukorrekte angivelser eller afvigelser er væsentlige, skal verifikatoren anvende de tærskler, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 8.

For parametre, for hvilke der ikke er fastsat sådanne tærskler, skal verifikatoren anvende en ekspertvurdering af, om ukorrekte angivelser, individuelt eller i forbindelse med andre ukorrekte angivelser, der er begrundet i deres størrelse og art, skal betragtes som væsentlige, dvs. om de kan påvirke de tilsigtede brugeres, navnlig de kompetente nationale myndigheders, anvendelse af rapporten.

2. INDHOLDET AF EN VERIFIKATIONSRAPPORT

En verifikationsrapport skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- (a) identifikation af det anlæg, hvor varerne er fremstillet
- (b) kontaktoplysninger for operatøren af det anlæg, hvor varerne er fremstillet
- (c) den relevante rapporteringsperiode
- (d) verifikatorens navn og kontaktoplysninger
- (e) akkrediterings-ID, akkrediteringsorganets navn
- (f) datoen for anlægsbesøget, hvis det er relevant, eller årsagerne til, at der ikke blev gennemført et anlægsbesøg
- (g) mængder af hver type af de deklarerede varer, der er produceret i rapporteringsperioden
- (h) anlæggets direkte emissioner i rapporteringsperioden
- (i) en beskrivelse af, hvordan anlæggets emissioner tilskrives forskellige varetyper
- (j) kvantitative oplysninger om varer, emissioner og energistrømme, der ikke er forbundet med disse varer
- (k) i tilfælde af komplekse varer:
 - i. anvendte mængder inputmaterialer (prækursorer)
 - ii. de specifikke indlejrede emissioner

- iii. hvis der anvendes faktiske emissioner: identifikation af det anlæg, hvor inputmaterialet er produceret, og de faktiske emissioner fra produktionen af dette materiale.
- (l) verifikationserklæringen
- (m) oplysninger om væsentlige ukorrekte angivelser, der er fundet og ikke korrigeret, hvis det er relevant
- (n) oplysninger om manglende overensstemmelse med beregningsreglerne i bilag III, hvis det er relevant.